

Kommentti "Miesten tiede" -kirjoitukseen (Timo Toivonen)

Marjo Kaartisen ja Anu Korhosen *Tieteessä tapahtuu* -lehdessä 1/2001 ilmestyneessä artikkelissa "Miesten tiede" allekirjoittanutta tölvittiin lyhyessä kappaleessa tavalla, joka tuntuu aivan käsittämättömältä.

Kaartinen ja Korhonen (jatkossa K&K) tarkastelevat Jorma Kalelan juhla­kirjan (*Jäljillä. Kirjoituksia historian ongelmista*) artikkelien sukupuolirakenteita. He toteavat allekirjoittaneesta yhtenä kirjan kirjoittajista näin:

"Kalelan juhla­kirjasta päätellen tutkimusalalla ei juurikaan ole vaikutusta siihen, paljonko naisten tekstejä käytetään. Heitä vain ei lueta. Äärimmäisestä esimerkistä käy vaikkapa Timo Toivonen, joka kirjoittaessaan mikrohistoriasta ja aikasarjoista ei viittaa niihin moniin suomalaisiin naispuolisiin historian­ tutkijoihin, jotka ovat kirjoittaneet mikrohistoriasta, vaikka pari naista viitteistä muuten löytyykin."

Ensinnäkin viitattuja naisia on artikkelissani kolme. Tämä on tietysti lillukan­ varsi, mutta osoittaa, miten "rennosti" K&K asiaansa suhtautuvat.

Toiseksi, K&K eivät katso asiakseen ilmoittaa ainoatakaan nimeä, mihin minun olisi pitänyt viitata. Jo proseminaarivaiheessa on yleensä opetettu, että tällä tavoin ei toisen tekstiä pidä kommentoida.

Kolmanneksi, artikkelini tarkoitus oli korostaa, että mikrohistorian ei tarvitse olla vain kvalitatiivista tutkimusta, vaan se voi olla myös kvantitatiivista tutkimusta, mihin on myös aineistollisia mahdollisuuksia. Siksi en usko, että tähän teemaan sopivia artikkeleja tai kirjoja olisi kovinkaan paljon ainakaan Suomessa. Mainitsen artikkelissani esimerkiksi sen, että sain kyselyn, jossa Suomea haluttiin mukaan kansainväliseen vertailevaan historialliseen sosiaaliseen liikkuvuuden tutkimukseen.

Tiedustelin asiaa historian tutkijoiden ja harrastajien vilkkaasti toimivassa h-netissä. Sellainen aikasarja löytyikin, mutta siitä on kirjoitettu vain muutamia artikkeleja, eikä kukaan ollut kiinnostunut hankkeesta.

Neljänneksi, juhla­kirjojen artikkelien viitteissä pidetään usein erityistä huolta siitä, että päivänsankariin viitataan - kuten minunkin tapauksessani - joka tässä on mies.

Viidenneksi, K&K voivat kysyä niiltä, jotka minut tuntevat, miten minä olen suhtautunut naispuolisiin oppilaisiini ja kollegoihini. Olen ainakin pyrkinyt olemaan kannustava ja kunnioittava kaikkia etevä ihmisiä kohtaan.

Kuudenneksi, artikkelini päättyy seuraavaan kursivilla kirjoitettuun tekstiin: "Kiitän Liisa Tennilää ja Irmeli Penttilää Tilastokeskuksesta heidän ystävällisesti allekirjoittaneelle luovuttamastaan materiaalista ja käymistäni keskusteluista" (s. 459).

Siksi en voi käsittää, mikä saa K&K:n pitämään juuri minua "äärimmäisenä esimerkkinä" naisten syrjinnästä.

Kirjoittaja on taloussosiologian professori Turun kauppakorkeakoulussa.